

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

05 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Nadejda Toma,

Judecători: Moraru Petru, Cobăneanu Ala, Sternioală Oleg, Oprea Iuliana,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar, declarat de către procurorul de nivelul Curții de Apel Chișinău, Brigai Sergiu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2014, în cauza penală privindu-l pe

Baxan Vladimir Gheorghe, născut la 28.06.1954, originar din r-nul Florești, sat. Călinești, domiciliat r-nul Florești, sat. Răuțel.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.03.2007 - 18.03.2008,

Instanța de apel: 12.07.2012 - 20.02.2013,

17.01.2014 - 28.11.2014,

Instanța de recurs: 03.09.2013 - 03.12.2013

13.02.2015 - 05.05.2015.

CONSTATATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 18 martie 2008, Baxan Vladimir a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 213 lit. b) Cod penal, în temeiul art. 390 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. În motivarea hotărârii sale instanța de judecată a indicat că de către organul de urmărire penală i-a fost înaintată învinuirea lui Baxan Vladimir pentru faptul că, deținând funcția de medic obstetrician - ginecolog la SRL

„Incomed”, din mun. Bălți, str. Hotinului 37, a încălcat din neglijență metodele de acordare a asistenței medicale în privința pacientei Lupușor Liliana, în următoarele circumstanțe:

La 06 octombrie 2004, la ora: 16.40, cet. Lupușor Liliana, a.n. 1975, a fost internată staționar în Centrul Medical „Incomed”, din mun. Bălți, cu diagnosticul: „sterilitate secundară, fără patologii concomitente”.

La 07 octombrie 2004, la ora: 08.20, de către medicul obstetrician - ginecolog, Baxan Vladimir, a fost efectuată pacientei Lupușor Liliana laparoscopia chirurgicală adezioliză, salpinogostomie bilaterală. Perioada postoperatorie precoce s-a complicat la pacientă cu sindromul CID acut, cu hemoragie intra-abdominală, urmată de șoc hemoragic, depistate peste 6 ore după intervenția chirurgicală, nefiind efectuată profilaxia pre și interoperatorie a hipercoagulării.

La ora 16.25, după 6 ore de la intervenția chirurgicală, medicul Baxan Vladimir a primit decizia de relaparoscopie, în cursul căreia nu a fost depistată o sursă de hemoragie, deși, hemoragia s-a confirmat. Apariția sindromului CID denotă caracterul lui acut, cu dezvoltare în termeni scurți a fazei de hipocoagulare decompensate, cu consumul considerabil al factorilor de coagulare și a trombocitelor, ce a servit drept cauză a hemoragiei intensive urmată de șoc hemoragic.

Însă, medicul Baxan Vladimir, a constatat numai ofibrinogenemie - termen care nu a fost acceptat la etapa dată, deoarece nu reflecta esența modificărilor multiple ale hemostazei. Astfel, pentru corecția hemostazei, Baxan Vladimir nu a efectuat tratamentul transfuzional cu plasmă proaspăt congelată în volum de cel puțin 1,5 litri la prima transfuzie, care trebuia să fie efectuată în jet, la fel acesta nici nu a administrat cu 2 ore până la operație heporină sau heporină cu masă moleculară mică în asociere cu ciroplasma, intraoperator, cât și în primele ore după operație.

De asemenea, medicul Baxan Vladimir nu a apelat la serviciul AVIASAN mai devreme, apelând doar la 08 octombrie 2004, la ora: 15.30.

Supravegherea clinică și monitorizarea stării sănătății pacientei în perioada postoperatorie, în documentația medicală, Baxan Vladimir a reflectat-o fragmentar.

Neglijența medicului Baxan Vladimir și erorile de conduită la etapa instalării sindromului CID acut, faza hipocoagulării cu hemoragie masivă, șoc hemoragic și insuficiență multiplă de organe toate acestea au dus la decesul, la 09 octombrie 2004, a cet. Lilia Lupușor.

3. Împotriva sentinței, a declarat apel procurorul, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a inculpatului Baxan Vladimir, conform învinuirii înaintate în baza art. 213 lit.b) Cod penal, la 3 ani închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite să fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 ani.

În apelul declarat, procurorul a indicat că partea acuzării a prezentat suficiente probe care, în opinia lui, au confirmat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, însă aceste probe nu au fost apreciate de instanța de fond la justa valoare, și anume: raportul de constatare medico-legală a cadavrului nr. 122 din 10 octombrie 2004 (f.d . 96-97, Vol. I), raportul de expertiză medico-legală nr. 89 din 15 iulie 2005 (f.d .119-127, Vol. I), nota informativă a comisiei de medici specialiști în domeniu (f. d. 101 -103, Vol. I), precum și actele cauzei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 iunie 2008 apelul procurorului a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței în cauza penală în privința lui Baxan Vladimir.

În argumentarea soluției sale, instanța de apel a invocat că, instanța de fond, la judecarea cauzei, a examinat sub toate aspectele probele prezentate de părți, a verificat versiunile înaintate, a făcut o analiză amplă a probelor acumulate în cauză, apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar a tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, și la adoptarea sentinței, a descris circumstanțele constatate de instanța de judecată, cu includerea motivelor pentru care instanța a admis unele probe și le-a respins pe altele, cu enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului.

Totodată, în decizia pronunțată, instanța de apel a menționat că argumentele invocate în apel nu și-au găsit confirmarea, deoarece se limitează doar la o expunere a conținutului rechizitoriului, cu analiza probelor de la urmărirea penală, fără a ține cont de circumstanțele constatate în cadrul judecării cauzei.

Instanța de apel a reținut că calificarea infracțiunii trebuie să fie întemeiată în mod obligatoriu pe articole concrete și puncte din acte normative ce conțin regulile și metodele de acordare a asistenței medicale care se prezumă că au fost încălcate.

Însă, atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, nu au fost prezentate probe ce ar demonstra care anume obligațiuni, ce țin de domeniul de activitatea inculpatului, au fost concret neglijate, în urma căror neglijențe s-a produs efectul respectiv, probe care ar demonstra că anume neglijența lui Baxan Vladimir a dus la consecințele în cauză.

De asemenea, nu a fost demonstrată legătura causală dintre acțiunile (inacțiunile) neglijente și consecința survenită la pătimita în cauză. Învinuirea adusă nu conține care reguli, metode, instrucțiuni au fost neglijate de inculpat, astfel lipsește confirmarea laturii obiective a infracțiunii imputate lui Baxan Vladimir.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, a declarat recurs ordinar procurorul, care a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanța de apel din motiv că instanțele de judecată au dat o apreciere unilaterală circumstanțelor constatate și neîntemeiat au ignorat un șir de probe, care confirmau vinovăția lui Baxan Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 213 lit.b) Cod penal.

6. Prin decizia Colegiului lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 octombrie 2008, a fost admis recursul declarat de procuror, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecători din motiv că instanța de apel, încălcând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, nu a supus verificării probele prezentate în sprijinul învinuirii și cele invocate de procuror în apel, și anume: raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 89 din 15 iulie 2005, unde s-a constatat că în practica clinică, la existența complicațiilor sub formă de hemoragie intra-abdominală, după laparoscopie este indicată laparatomie urgentă (deschiderea cavității peritoneale), pentru stoparea definitivă a hemoragiei. În cazul dat, laparatomia a fost efectuată cu întârziere, ce a dus la lungirea perioadei șocului hemoragic, care au rezultat cu schimbări poliorganice, și s-au dovedit a fi ireversibile. Din concluzia raportului de expertiză medico-legală în comisie nr.98 din 03 iulie 2007 rezultă că, după intervenția chirurgicală (laparoscopie) și manifestările clinice de hemoragie abdominală, diagnoza nu se scrie în foaia de observație, sunt invitați consultanții și se consultă starea pacientei, dar nu se formulează diagnoza, însă aceasta apare notată în foaia de observație a bolnavei Lupușor Liliana pentru prima dată la 08 octombrie 2004, la ora 15.30.

În documentația medicală nu a fost descrisă necesitatea laparatomiei de urgență, necesară în asemenea complicații (hemoragia abdominală).

Laparatomia efectuată cu întârziere a condiționat înrăutățirea stării generale, aprofundarea sindromului CID a hemoragiei abdominale ceea ce a rezultat cu decesul Lilianeii Lupușor. Gravitatea evoluției manifestărilor CID sindromului și a șocului hemoragic, favorizată la laparatomia întârziată, au fost determinate ca fiind cauze principale ce au generat consecința nefavorabilă - decesul.

7. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 ianuarie 2009, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de procuror și menținută sentința instanței de fond.

Instanța de apel a argumentat decizia prin faptul că instanța de fond a ținut cont de un șir de probe care corespund prevederilor legale, la cercetarea cărora au avut acces toate părțile în egală măsură și care dovedesc nevinovăția inculpatului, precum: declarațiile inculpatului Baxan V. din care a rezultat că acesta a luat toate măsurile necesare de acordare a unei asistențe medicale competente pacientei Lupușor L.; declarațiile martorilor Nedelciuc P., Midcov D., Vasin A., Friptu V., Chele Iu., Sajin M., care au menționat că au fost întreprinse toate măsurile necesare pentru a o salva pe Lupușor L.; declarațiile medicului-legist Macrițchii S. care a confirmat că în fișa medicală a pacientei Lupușor L. au fost descrise toate etapele tratamentului și diagnosticul clinic.

Pacientei i-a fost efectuată o intervenție chirurgicală planificată și obiecții sau neclarități în raport cu fișa medicală și rezultatele examinării nu s-au constatat.

Toate probele, în opinia instanței de apel, nu prezentau nici o îndoială, fiind corect admise și puse la baza hotărârii de achitare.

Totodată, instanța de apel a conchis că instanța de fond întemeiat a pus la îndoială și nu a admis ca probe: declarațiile succesoriilor legali ai părții vătămate Lupușor V. și Sternioală M., care nu sunt specialiști în domeniul medicinei, sunt rude apropiate ale decedatei Lupușor L., au avut de suferit moral și care presupun că Baxan Vladimir a comis greșeli la acordarea asistenței medicale pacientei Lupușor L., însă ei nu au indicat concret care reguli și metode de acordare a asistenței medicale au fost încălcate de către Baxan V. din neglijență; declarațiile martorului Tetercev V., probă la care procurorul a renunțat în cadrul cercetării judecătorești (f. d. 154 verso, Vol. II), care a participat la întocmirea raporturilor de expertiză medico-legală; nota informativă cu privire la examinarea cauzei de deces a pacientei Lupușor L., care nu este inclusă în lista probelor anexată la rechizitoriu, dar în pofida prevederilor art. 373 alin.(1) Cod de procedură penală, a fost cercetată în lipsa propunerii din partea acuzării; raporturile de expertiză medico-legală nr. 89

din 15 iulie 2005 și nr. 96 din 13 iulie 2006, care poartă un caracter contradictoriu, fapt ce pune la îndoială învinuirea formulată inculpatului.

Prin urmare, instanța a concluzionat că, din probele expuse, cu certitudine a rezultat că acordarea asistenței medicale de către inculpat de unul singur nu a fost însoțită de neglijență, cu încălcarea regulilor și metodelor stabilite, iar după apariția hemoragiei intraabdominale și evoluției manifestărilor CID, a procedat conform consultărilor cu medicii de la Centrul Perinatal Bălți, inclusiv de la serviciul AVIASAN, invitați în scopul verificării stării pacientei și trasării măsurilor de asistență medicală.

8. Împotriva deciziei instanței de apel, a declarat recurs procurorul solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecători.

Recurentul a invocat că instanța de apel neîntemeiat a susținut motivele instanței de fond, incorect apreciind probele administrate și neîntemeiat a susținut sentința de achitare față de Baxan V., aceasta fiind ilegală, neîntemeiată, bazată pe concluzii contradictorii, ce nu corespund circumstanțelor cauzei, pe când expertizele medico-legale nr. 122 din 10 octombrie 2004, nr. 89 din 15 iulie 2005, nr. 96 din 13 iulie 2006 și nr. 98 din 03 iulie 2007, prin care s-a stabilit cauza decesului și legătura cauzală dintre decesul pacientei Lupușor L. și acțiunile lui Baxan V., nota informativă formulată de un consiliu de medici - care au concluzionat că decesul pacientei Lupușor L. a avut loc în urma șocului hemoragic, a hemoragiei intraabdominale din suprafața lezată a trompei uterine drepte, din suprafața masivului adirențial a bazinului mic și din plaga postoperatorie pe fon de coagulopatie cronică de geneză neclară. Intervenția chirurgicală a fost destul de traumatică și s-a complicat cu sindromul de coagulare intravasculară deseminată.

Tratamentul transfuzional urma să fie început nu cu masă eritocitară, dar cu plasmă proaspăt congelată în volum de cel puțin 1,5 l la prima transfuzie și care urma să fie efectuată în jet. Lipsită de temeii a fost infuzia intravenoasă a acidului aminocaproic și administrarea vicasolului.

Neraționale au fost transfuziile directe cu colectarea sângelui pe heparină, contraindicată în faza de hipercoagulare decompensată și cu un număr mic de trombocite.

Nu a fost binevenită și administrarea enoxiparinei. Ar fi fost rațional, cu 2 ore până la apariția sindromului CID, de administrat heparină sau heparină cu masă moleculară mică, în asociere cu crioplasmă, intraoperator și în primele ore după operație.

9. Prin decizia Colegiului lărgit al Curții Supreme de Justiție din 07 iulie 2009, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 ianuarie 2009 și dispusă rejudecarea cauzei de către instanța de apel, într-un alt complet de judecători, din motiv că eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În argumentarea soluției date, Colegiul lărgit a menționat că instanța de apel prematur a concluzionat despre nevinovăția lui Baxan V., deoarece probele prezentate în sprijinul învinuirii, menționate în cererea de apel, n-au fost cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv, astfel încălcându-se principiul contradictorialității în procesul penal, stipulat în art. 24 Cod de procedură penală, făcându-se o evaluare și o apreciere neconcordantă a probelor prezentate în sprijinul învinuirii, ce s-a reflectat în soluția pronunțată.

Instanța de recurs a concluzionat, ca fiind neconcludente pentru susținerea soluției de achitare motivele instanțelor judecătorești referitor la faptul că procurorul nu a invocat legea ori actul normativ neglijat de către Baxan V. la acordarea ajutorului medical la așa fel de complicații depistate la pacienta Lupușor L., în cazul când, prin concluziile scrise ale specialiștilor și experților în domeniu, s-a recunoscut că norme speciale pentru asemenea situație survenită la Lupușor L. nu sunt, însă există o practică clinică, recunoscută în domeniu, cum trebuie să se procedeze.

Instanța de apel, la rejudecarea cauzei, nu a îndeplinit cerințele acestei norme de procedură penală și a respins un ansamblu de probe care, în opinia procurorului, dovedesc vinovăția lui Baxan Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 213 lit. b) Cod penal, și anume actele cauzei precum: nota informativă cu privire la examinarea cazului de deces a pacientei Lupușor L., formulată de un consiliu de medici (f. d. 101-103, Vol. I); rapoartele de expertiză medico-legală în comisie nr. 89 din 15 iulie 2005 (f. d. 119-127, Vol. I) și nr. 98 din 03 iulie 2007 (f. d. 31-35 Vol. II).

10. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 aprilie 2010, apelul procurorului a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței, din motiv că probele administrate și cercetate în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, au confirmat nevinovăția lui Baxan Vladimir în comiterea infracțiunii imputate în baza art. 213 lit. b) Cod penal. Nici o probă prezentată de acuzatorul de stat nu a indicat nici direct, nici indirect asupra

anumitor fapte privind încălcarea din neglijență a regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale din partea lui Baxan Vladimir.

11. Împotriva deciziei instanței de apel, procurorul a declarat recurs ordinar, prin care, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărârii instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, argumentând că totalitatea probelor administrate au permis de a confirma că vinovăția inculpatului Baxan Vladimir a fost dovedită integral, deoarece toate probele prezentate de acuzare sunt coerente, nu conțin oarecare contradicții și reciproc se completează una cu alta, iar Curtea de Apel le-a verificat superficial, concluzionând pripit și neîntemeiat asupra legalității sentinței de achitare.

12. Prin decizia Colegiului lărgit al Curții Supreme de Justiție din 22 februarie 2011, a fost respins recursul ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 aprilie 2010 în cauza penală în privința lui Baxan Vladimir, ca fiind inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

13. Împotriva deciziei instanței de recurs, a declarat recurs în anulare Procurorul General Adjunct, Igor Serbinov, solicitând casarea deciziei Colegiului lărgit al Curții Supreme de Justiție din 22 februarie 2011, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de recurs, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat faptul că instanța de apel a lăsat fără examinare argumentele și probele prezentate de partea acuzării, cu toate că acestea au confirmat vinovăția lui Baxan Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 213 lit. b) Cod penal, însă instanța de apel le-a dat o apreciere incorectă, de aceea neîntemeiat a conchis asupra legalității sentinței de achitare - concluzie menținută și de instanța de recurs în decizia sa din 22 februarie 2011.

14. Prin hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 20 februarie 2012, a fost admis recursul în anulare declarat de Procurorul General Adjunct, Igor Serbinov, casată decizia Colegiului lărgit al Curții Supreme de Justiție din 22 februarie 2011 în cauza penală în privința lui Baxan Vladimir, cu remiterea cauzei la rejudecare în Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție, ca instanță de recurs ordinar, pentru examinarea recursului declarat de către procuror împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 14 aprilie 2010.

În motivarea hotărârii, Plenul Curții Supreme de Justiție a menționat că instanța de recurs a preluat concluziile instanței de apel fără să recurgă la un examen propriu cu privire la verificarea legalității hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și fără să răspundă cu argumente la fiecare

dintre criticile și mijloacele de promovare a intereselor procesuale invocate de procuror și reprezentantul legal al victimei.

La fel, instanța de recurs nu a asigurat desfășurarea unui proces echitabil în cauza dată, hotărîrea fiind adoptată contrar prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, iar soluția fiind lovită de nulitate, de aceea cauza a fost remisă la rejudecare la Curtea Supremă de Justiție ca instanță de recurs ordinar, pentru a fi examinat recursul declarat de procuror împotriva deciziei instanței de apel.

15. Prin decizia Colegiului lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 iunie 2012, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată total decizia Colegiului penal al Curții Apel de Bălți din 14 aprilie 2010 în cauza penală în privința lui Baxan Vladimir Gheorghe și dispusă rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea deciziei sale, instanța de recurs a menționat faptul că potrivit părții descriptive a deciziei instanței de apel din 14 aprilie 2010, aceasta nu a corectat erorile de drept comise de instanța de fond, nu s-a pronunțat asupra circumstanțelor constatate prin deciziile Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 octombrie 2008 și 07 iulie 2009, reflectate și în hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție din 20 decembrie 2012 ignorînd, și prevederile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală.

16. Rejudecînd cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2013, a fost respins ca nefondat apelul procurorului declarat împotriva sentinței instanței de fond, cu menținerea acesteia fără modificări.

În motivarea deciziei sale, instanța de apel a menționat faptul că, la judecarea apelului au fost audiați inculpatul, succesorii părții vătămate și martorul Macrițchii S., au fost verificate probele cercetate la judecarea cauzei în instanța de fond, însă Colegiul penal a reiterat că nu au fost prezentate probe de vinovăție a inculpatului și prin urmare, nu există motive de admitere a apelului.

17. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocînd ca temeiuri de declarare a recursului art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare invocînd următoarele motive:

- atât instanța de fond cît și cea de apel nu au argumentat din care motiv au respins rapoartele de expertiză existente la materialele cauzei penale;

- instanța de apel neîntemeiat a susținut motivarea instanței de fond precum că probele cercetate în ședința judiciară nu au confirmat incontestabil că fapta incriminată inculpatului a avut loc în realitate și că el a încălcat regulile și metodele de acordare a asistenței medicale care au cauzat decesul lui Lupușor Liliana.

Neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligațiilor profesionale de către lucrătorul medical, încălcarea din neglijență a regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale constituie o urmare a atitudinii neglijente sau necorespunzătoare față de ele, care trebuie înțeleasă ca o executare rea, indiferentă, neatentă, fără de acuratețe, nepăsătoare;

- la baza hotărârilor instanțelor de fond s-au pus declarațiile medicilor V. Friptu și Iu. Chelea, însă au fost neglijate alte probe dobândite în modul stabilit de legea procesual penală, care servesc la constatarea existenței infracțiunii precum și la stabilirea împrejurărilor pentru justa soluționare a cauzei ca raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 89 din 15 iulie 2005.

18. Prin decizia Colegiului lărgit al Curții Supreme de Justiție din 03 decembrie 2013, a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată total decizia Colegiului penal al Curții Apel de Chișinău din 20 februarie 2013 în cauza penală în privința lui Baxan Vladimir Gheorghe și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea deciziei sale, instanța de recurs a menționat faptul că instanța de apel, prin decizia din 20 februarie 2013, nu a îndeplinit indicațiile din hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 20 februarie 2012 și cele din decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 iunie 2012 care, potrivit alin.(2) al art. 436 Cod de procedură penală „sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămîne cea care a existat la soluționarea recursului”.

Astfel instanța de recurs a menționat că instanța de apel, la examinarea apelului procurorului, nu a argumentat din care motive a respins probele prezentate de acuzatorul de stat în sprijinul învinuirii, relevate în cuprinsul apelului acestuia și anume:

- nota informativă cu privire la examinarea cazului de deces a pacientei Liliana Lupușor, formulată de un consiliu de medici (f. d. 101 vol.I);

- declarațiile martorului Cociu Nicolae;

- declarațiile inculpatului Baxan Vladimir;

- declarațiile părților vătămate Sternioală Maria și Lupușor Victor, care, cu toate că nu au cunoștințe în domeniul medicinei, coroborează cu alte probe

examinat în cadrul judecării cauzei penale ca: rapoartele de expertiză medico-legală nr. 89 din 15 iulie 2005 și nr. 98 din 03 iulie 2007.

- raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 89 din 15 iulie 2005 (f. d. 119-127 vol. I);

- raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 98 din 03 iulie 2007 (f. d. 31-35 vol.II);

Totodată instanța de recurs a indicat că instanța de apel urmează să verifice, dacă în acțiunile inculpatului se conțin elementele infracțiunii prevăzute de art. 149 Cod penal *"lipsirea de viață din imprudență"*.

Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 octombrie 2008 și 07 iulie 2009, reflectate și în hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 20 decembrie 2012 ignorând, și prevederile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală.

19. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2014 a fost respins ca nefondat apelul procurorului declarat împotriva sentinței instanței de fond, cu menținerea acesteia fără modificări.

În motivarea deciziei sale, instanța de apel a menționat faptul că la judecarea apelului a fost audiat inculpatul Baxan V., succesorii părții vătămate Sternioală M. și Lupușor V., martorii Macrițchi S., Vasin A., Creciun E., specialistul Teterev V, au fost verificate și cercetate suplimentar declarațiile martorului Cazacu V., Ceban A., Moșin E., Cociu N., Chele Iu., Friptu V., Nedelciuc P., Sajin M., Mitcov D., raportul de expertiză medico legală nr.122 din 10.10.2004; nota informativă cu privire la examinarea cazului de deces a pacientei Lupușor L, formulată de un consiliu medical (f. d. 101-103, Vol.I); raportul de expertiză medico legală nr. 89 din 15.07.2005; raportul de expertiză medico legală nr. 96 din 13.07.2006; raportul de expertiză medico legală nr. 98 din 03.07.2007;

Instanța de apel a menționat că la calificarea faptei în baza art. 213 Cod penal este obligatorie stabilirea concretă a articolului sau punctului din actelor normative, care conțin reguli sau metode de acordare a asistenței medicale ce au fost încălcate, însă în acest sens acuzarea nu a făcut referire la careva act normativ, fapt ce ar demonstra că neglijența inculpatului a dus la consecințele decesului pacientei Lupușor L. În opinia instanței de apel în acțiunile inculpatului nu s-a confirmat prezența laturii obiective a infracțiunii imputate.

Cu referire la raportul de expertiză medico legală nr. 98 din 03.07.2007 în care este indicat că există o practică clinică, care este recunoscută în domeniu

și care recomandă, cum trebuie să se procedeze în situația dată, instanța de apel a opinat că la calificarea faptelor în baza art. 213 Cod penal nu pot fi luate în considerație regulile sau metodele de acordare a asistenței medicale, care reies din practica clinică, deoarece ele au un caracter doar de recomandare, chiar dacă dispun de o autoritate teoretică considerabilă.

Cu referire la indicațiile instanței de recurs, privind verificarea și aprecierea probelor acuzării, și anume declarațiile succesorilor legali ai părții vătămate Lupușor V. și Sternioală M., declarațiile martorului Tetercev V. și rapoartele de expertiză medico-legală nr.89 din 15.07.2005, nr. 98 din 03.07.2007 și nr. 96 din 13.07.2006 și nota informativă cu privire la examinarea cazului de deces a pacientei Liliana Lupușor, formulată de un consiliu de medici (f.d. 101-103, Vol. I), curtea de apel a menționat instanța de fond întemeiat le-a apreciat critic, deoarece sunt insuficiente pentru condamnarea lui Baxan Vladimir.

Instanța de apel a dat apreciere probelor indicate după cum urmează:

- declarațiile rudelor apropiate a decedatei Lupușor L. nu pot fi obiective, deoarece subiectiv presupun că medicul Baxan V. a comis greșeli la acordarea asistenței medicale, deși chiar și aceștia au confirmat faptul că, în centrul „Incomed” era lipsă de creoplasmă, fiind careva neclarități cu Centru de transfuzie a sângelui, motiv pentru care au încercat să intervină cu propriile puteri pentru salva viața pacientei Lupușor L;

- acuzarea face trimitere la rapoartele de expertiză și nota informativă, menționate mai sus, utilizând doar unele secvențe din acestea, rupându-le din contextul deplin, atenționând numai la acelea puncte din concluzii care în viziunea sa confirmă, vinovăția inculpatului Baxan Vladimir.

Instanța de apel a conchis că, în ședința de judecată, cât și în cea de apel n-au fost prezentate probe certe și concludente privind încălcarea din neglijență a regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale pacientei Lupușor L. de către medicul Baxan Vladimir, iar din cumulul de probe examinate, reiese că medicul Baxan Vladimir a întreprins toate măsurile necesare pentru acordarea unei asistențe medicale calificative pacientei Lupușor L., iar survenirea decesului acesteia nu e legată de încălcarea din neglijență de către el a careva reguli sau metode de acordare a respectivei asistențe medicale.

Instanța de apel în decizia sa a menționat că, lipsirea de viață din imprudență este exprimată prin conduită greșită a făptuitorului într-o situație periculoasă, susceptibilă să producă, în anumite împrejurări, consecințe sub formă de moarte cerebrală a victimei. Lipsirea de viață din imprudență se

comite în mod frecvent prin inacțiune, atunci când făptuitorul omite să facă ceea ce este obligat potrivit legii, altor reglementări sau împrejurărilor, pentru a nu cauza moartea unei persoane.

Instanța de apel a menționat că, spre deosebire de infracțiunea prevăzută de art. 213 lit. b) Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 149 Cod penal este săvârșită *"în condițiile trăirii vieții cotidiene și ale petrecerii timpului, indiferent de activitățile profesionale și cele de serviciu, educative și social – politice"*, cu alte cuvinte, condițiile în care trăiesc toate persoanele fără excepție.

Astfel, curtea de apel a conchis că Baxan Vladimir este învinuit de încălcarea din neglijență a regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale în virtutea funcției sale profesionale, acesta exercitând funcția de medic obstetrician ginecolog la SRL „Incomed”, dar nu comiterea acestor încălcări în condițiile trăirii vieții cotidiene, după cum prevede art. 149 Cod penal. Motiv din care curtea de apel a conchis că în acțiunile lui Baxan Vladimir nu se conțin elementele infracțiunii prevăzute de art. 149 Cod penal adică *„lipsirea de viață din imprudență”*.

20. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar procurorul care, invocând ca temeiuri de declarare a recursului art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume *"instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția"*, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare invocând următoarele motive:

- instanța de apel nu a îndeplinit indicațiile din hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 03 decembrie 2013;

- în decizia pronunțată instanța nu a indicat argumente din care motive a respins probele prezentate de acuzator în sprijinul învinuirii, indicate în cuprinsul apelului și anume:

- nota informativă cu privire la examinarea cazului de deces a pacientei Liliana Lupușor, formulată de un consiliu de medici (f. d. 101 Vol.I), conform căreia, diagnosticul medico-legal stabilit este - șoc hemoragie, hemoragie intraabdominală din suprafața lezată a trompei uterine drepte, din suprafața masivului aderențial al bazinului mic și din plaga postoperatorică pe fond de coagulopatie cronică de geneză neclară. Comisia medicală a mai stabilit că pentru corecția hemostazei ar fi fost mai corect (util) de început tratamentul transfuzional nu cu masă eritrocitară, dar cu plasmă proaspăt congelată, în volum de cel puțin 1,5 l la prima transfuzie, care trebuia să fie efectuată în jet. Lipsită de temei a fost infuzia i/v a acidului aminocaproic și administrarea

vicasolului. Neraționale au fost transfuziile directe cu colectarea sîngelui pe heparină, contraindicată în faza de hipercoagulare decompensată și cu un număr mic de trombocite. Nu a fost binevenită și administrarea enoxiparinei. Ar fi fost rațional, cu 2 ore pînă la apariția sindromului CID, de administrat heparină sau heparină cu masă moleculară mică, în asocieră cu crioplasma, intraoperator și în primele ore după operație. Conform concluziei comisiei medicale date, relaparascopia efectuată cu scop diagnostic ar fi putut fi lărgită prin laparotomie în scopul precizării sigure a sursei de hemoragie și posibilitii hemostaze chirurgicale, în condițiile corecției transfuzionale a indicilor hemostatici. Totodată s-a menționat și faptul că era cazul de apelat către serviciul AVIASAN mai devreme;

- declarațiile martorului Cociu Nicolae - medic hematolog, care a relatat că, la indicația unor medici din Chișinău, instituția medicală SRL „Incomed” a solicitat concentrat trombocitar, care se face numai la comandă și se utilizează timp de 12 ore, însă din cauza că pacienta deja decedase (peste trei zile), prepararea acestui preparat medical a fost stopată;

- declarațiile inculpatului Baxan Vladimir, care a recunoscut că prioritar pacienta urma a fi tratată tranfuzional cu plasmă, însă din cauza lipsei acesteia în instituția medicală, preparatul dat nu a fost administrat;

- declarațiile părților vătămate Stemioală Maria și Lupușor Victor, care, cu toate că nu au cunoștințe în domeniul medicinei, coroborează cu alte probe examinate în cadrul judecării cauzei penale ca: rapoartele de expertiză medico-legală nr.89 din 15 iulie 2005 și nr.98 din 03 iulie 2007.

Conform raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 89 din 15 iulie 2005 (f. d. 119-127 Vol. I) s-a constatat că: în practica clinică, la existența complicațiilor sub formă de hemoragie intraabdominală, după laparoscopie este indicată laparotomie urgentă (deschiderea cavității peritoneale) pentru stoparea definitivă a hemoragiei. În cazul dat laparotomia a fost efectuată cu întârziere, fapt ce a dus la lungirea perioadei șocului hemoragic care a rezultat cu schimbări poliorganice, și s-au dovedit a fi ireversibile. - instrucții concrete de acordare a ajutorului medical în astfel de cazuri nu sunt. Însă, medicii acționează conform practicii clinicii create - la stabilirea diagnozei „hemoragie intraabdominală” imediat trebuie să fie efectuată laparotomia cu stoparea definitivă a hemoragiei.

Din concluzia raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 98 din 03 iulie 2007 (f. d. 31-35 Vol.II) rezultă că:

- după intervenție chirurgicală (laparoscopie) și manifestările clinice de

hemoragie abdominală, diagnoza nu se scrie în foaia de observație. Se invită medici consultanți și se examinează starea pacientei și nu se formulează diagnoza. Diagnoza s-a notat în foaia de observație a bolnavei Lupușor L. pentru prima dată la 08 octombrie 2004 la ora 15.30.

- în documentația medicală nu se descrie necesitatea laparatomiei de urgență necesară în asemenea complicații (hemoragia abdominală).

- laparatomia efectuată cu întârziere a condiționat înrăutățirea stării generale, aprofundarea sindromului CID, a hemoragiei abdominale care au și cauzat decesul Lilianei Lupușor.

Gravitatea evoluției manifestărilor sindromului CID și a șocului hemoragic, favorizată la laparatomia întârziată, au fost determinate ca fiind principalele cauze ce au generat consecința nefavorabilă - decesul.

Recurentul consideră neîntemeiată poziția instanței care constată că, nu pot fi acceptate argumentele apelantului, precum că, de toate acele acțiuni (inacțiuni) preoperatorii și postoperatorii Baxan Vladimir este unicul responsabil. În cazul dat recurentul menționează că, în situația când instanța consideră că, inculpatul nu este unicul responsabil de toate acele acțiuni (inacțiuni) preoperatorii și postoperatorii nu este un motiv de a-l considera nevinovat de acțiunile de care era el responsabil și care au fost reflectate în actul de învinuire.

Recurentul invocă caracterul contradictoriu al deciziei instanței de apel, deoarece reieșind din toate motivele invocate la adoptarea soluției, în final nu este clar ce a constatat instanța, deoarece pe de o parte constă că „*Baxan Vladimir pre și inter operatoriu, au fost executate de către el calitativ, tehnic corect, conform diagnozei stabilite*”, iar pe de altă parte constată că inculpatul nu este unicul responsabil de toate acele acțiuni (inacțiuni) preoperatorii și postoperatorii.

Mai invocă recurentul că, deși partea acuzării a prezentat, ce confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii încriminate, instanța de apel după cum reiese din motivarea deciziei, nu a respectat prevederile legale și nu s-a expus asupra probelor prezentate în sprijinul acuzării.

Astfel, în opinia recurentului, instanța de apel n-a îndeplinit cerințele stipulate în prevederile art. 101, 394, 414, 436 Cod de procedură penală, n-a soluționat și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, n-a indicat temeiurile legale pentru care au fost respinse probele, instanța de apel nu a corectat, dar neîntemeiat a menținut parțial o sentință ilegală, iar acestea constituie temei de drept pentru recurs ordinar.

21. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. 1) pct. 11) Cod de procedură penală, inculpatul Baxan V. depune referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece temeiurile invocate nu se încadrează în cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

Inculpatul Baxan V. prin referința depusă își exprimă opinia că, instanța de apel a examinat sub toate aspectele probele prezentate și cercetate în ședință, precum și argumentele părților aduse în cadrul examinării, dând o apreciere justă tuturor probelor, iar în parte ce ține de respingerea probelor acuzării instanța a indicat că „apelantul utilizează doar unele secvențe din rapoartele de expertiză invocate, rupându-le din contextul deplin, atenționând numai acele puncte din concluzii care în viziunea învinuirii confirmă vinovăția inculpatului.”

21. Judecând recursul declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează asupra admiterii acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, temeiuri care și-au găsit reflectare în decizia atacată, reieșind din următoarele.

Potrivit prevederilor art. 436 alin. (1) Cod de procedură penală, procedura de rejudecare a cauzei, după casarea hotărârii în recurs, se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei.

Conform alin.(2) al aceluiași articol, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor

examine de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Reieșind din criticile recursului, invocate prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume care relevă faptul că: *"instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția"*, Colegiul penal menționează că, instanța de apel, în decizia pronunțată la 28 noiembrie 2014, nu a îndeplinit indicațiile hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție din 20 februarie 2012 precum, a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 03 decembrie 2013, precum și ale deciziilor precedente, emise de instanța de recurs ordinar, care, potrivit alin. (2) al art. 436 Cod de procedură penală *„sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămîne cea care a existat la soluționarea recursului"*.

Potrivit acestor decizii ale Curții Supreme de Justiție la rejudecarea cauzei instanța de apel urma să atragă atenția asupra a două momente importante pentru justa soluționare a cauzei: 1) *inadmisibilitatea abordării superficiale a probatoriului în cauză și nemotivarea concluziilor instanței de apel privind respingerea probelor prezentate de către procuror*; 2) în cazul când va ajunge la

concluzia că în rechizitoriu procurorul nu a făcut referire la un careva act normativ care conține regulile sau metodele de acordare a asistenței medicale, ținând cont de faptul că elementul material al infracțiunii prevăzute de art. 213 Cod penal este prescris prin prisma unei dispoziții de blanchetă instanța de apel *urma să verifice*, dacă în acțiunile lui Baxan Vladimir se conțin elementele infracțiunii prevăzute de art. 149 Cod penal adică „*lipsirea de viață din imprudență*”.

Colegiul lărgit menționează că, deși cauza a fost trimisă la rejudecare de mai multe ori cu indicații concrete privind modalitatea de soluționare a cauzei, instanța de apel, contrar acestor indicații, a pronunțat din nou o decizie neîntemeiată, deoarece a omis să înfăptuiască verificarea cauzei sub toate aspectele indicate de către instanța de recurs.

În acest sens Colegiul menționează că instanța de apel la rejudecarea cauzei trebuia să dea o apreciere multilaterală a probelor, și anume să verifice prin analiza materialului probatoriu prezența sau lipsa în acțiunile lui Baxan Vladimir a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 213 Cod penal, cât și a infracțiunii prevăzute de art. 149 Cod penal.

În această ordine de idei instanța de recurs, trimițând la rejudecare cauza, a subliniat, că este irațională soluția instanței de apel, care pe de o parte indică faptul că, învinuirea adusă nu este bazată pe acte normative, încălcarea cărora ar indica asupra vinovăției inculpatului, iar pe de altă parte instanța de apel respinge un șir de probe prezentate de partea acuzării, care în opinia părții reflectă starea lucrurilor de fapt și încălcările comise de inculpat și care necesită o apreciere justă, având în vedere specificul cauzei, fapt ce a și dictat necesitatea efectuării pe marginea cauzei a unor investigații științifice în vederea stabilirii circumstanțelor de fapt.

Contrar acestor indicații și a raționamentelor expuse mai sus, instanța de apel a examinat cauza unilateral, admițând aceleași erori de drept care au fost menționate anterior de către instanța de recurs.

Astfel, instanța de apel în decizia sa a ajuns la concluzia că învinuirea adusă lui Baxan Vladimir este neclară din motiv că în rechizitoriu, acuzatorul de stat nu a făcut referire la un careva act cu caracter normativ, care conține regulile sau metodele de acordare a asistenței medicale, ținând cont de faptul că elementul material al infracțiunii prevăzute de art. 213 Cod penal este descris prin prisma unei dispoziții de blanchetă și în rechizitoriu urma să fie făcută trimitere la actele normative în care sunt prescrise regulile și metodele a căror respectare este obligatorie la acordarea asistenței medicale (legi, hotărâri,

ordine, regulamente precum și standardele elaborate de către Ministerul Sănătății).

Totodată instanța de apel, contrar indicațiilor instanței de recurs, *n-a verificat probele prezentate de către procuror* sub aspectul, dacă în acțiunile lui Baxan Vladimir se conțin elementele infracțiunii prevăzute de art. 149 Cod penal, adică „lipsirea de viață din imprudență”, expunându-și concluziile în această privință într-un mod evaziv, acestea conținând tălmăciri ale prevederilor legale contrare practicii judiciare.

În acest sens instanța de recurs menționează următoarele concluzii ale instanței de apel, expuse în textul deciziei atacate: „lipsirea de viață din imprudență este exprimată prin conduită greșită a făptuitorului într-o situație periculoasă, susceptibilă să producă, în anumite împrejurări, consecințe sub formă de moarte cerebrală a victimei.

Lipsirea de viață din imprudență se comite în mod frecvent prin inacțiune, atunci când făptuitorul omite să facă ceea ce este obligat potrivit legii, altor reglementări sau împrejurărilor, pentru a nu cauza moartea unei persoane.

Spre deosebire de infracțiunea prevăzută de art. 213 lit. b) Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 149 Cod penal este săvârșită în condițiile trăirii vieții cotidiene și ale petrecerii timpului, indiferent de activitățile profesionale și cele de serviciu, educative și social – politice, cu alte cuvinte, condițiile în care trăiesc toate persoanele fără excepție.

Astfel, Colegiul penal conchide că Baxan Vladimir este învinuit de încălcarea din neglijență a regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale în virtutea funcției sale profesionale, acesta exercitând funcția de medic obstetrician ginecolog la SRL „Incomed”, dar nu comiterea acestor încălcări în condițiile trăirii vieții cotidiene, după cum prevede art. 149 Cod penal”.

Colegiul lărgit constată că aceste concluzii ale instanței de apel contravin practicii judiciare stabilite, fiind contrare și sensului legii.

Instanța de recurs subliniază, că acțiunile făptuitorului vor fi încadrate în baza prevederilor art. 213 Cod penal în cazul încălcării de către făptuitor a regulilor sau metodelor de acordare a asistenței medicale, numai când aceste încălcări sunt cuprinse în actele normative în vigoare, indiferent de organul emitent.

În cazul, când regulile sau metodele de acordare a asistenței medicale au un caracter de recomandare, însă prin acțiunile făptuitorului (care este profesionist) se cauzează, din imprudență, decesul victimei, sunt aplicabile prevederile art. 149 Cod penal.

Potrivit practicii judiciare pentru calificarea faptei în baza art.149 Cod penal nu are importanță dacă infracțiunea este săvârșită din așa-numita „culpă profesională”, însă această împrejurare poate fi luată în considerație la individualizarea pedepsei.

Colegiul menționează, că în aceste cazuri prevederea și prudența făptuitorului se bazează pe cunoștințe și experiență profesionistă, care presupun priceperea corespunzătoare, respectarea dispozițiilor legale ori a măsurilor de prevedere statornice, o disciplinare a atenției și spiritului de prevedere adecvată în raport cu complexitatea activității și pericolele pe care le poate genera aceasta.

Astfel, „culpă profesională”, în acceptul practicii judiciare, se poate manifesta în diferite modalități: nepricepere (necunoașterea, neînșușirea sau nestăpânirea cunoștințelor speciale necesare pentru înfăptuirea în mod corect a activității profesionale); nedibăcie (lipsa deprinderilor sau abilităților practice necesare); necunoașterea sau cunoașterea incompletă a dispozițiilor legale ori a măsurilor de prevedere specifice acelei profesii, meserii sau activități, persoana nefiind preocupată de însușirea lor; nesocotirea dispozițiilor legale sau a măsurilor de prevedere; nebăgarea de seamă (neatenția, neglijența, superficialitatea, lipsa de prevedere sau diligentă în desfășurarea activității). Totodată aceste modalități pot să se manifeste de unele singure sau mai multe împreună.

Reieșind din cele expuse supra Colegiul menționează că, persoanei angajată în executarea unor activități de natură profesională a căror desfășurare este reglementată prin norme juridice sau prin reguli profesionale de prevederi general acceptate, i se impun cerințe de pregătire profesională, aptitudini și responsabilitate sporită, de aceea așa-numita „culpă profesională” relevă, prin diversele ei modalități concrete, o poziție psihică a făptuitorului față de actele sale și consecințele acestora, precum și față de rânduielile statornicite pentru protecția vieții persoanei de o gravitate cu un grad mai ridicat decât cel al imprudenței comune (obișnuite).

Astfel, Colegiul subliniază că în prezența așa-numitei „culpe profesionale”, art. 149 Cod penal este aplicabil numai dacă nu este incidentă o normă concurentă, așa cum este în speța prezentă lit. b) art.213 Cod penal.

Din cele relatate supra Colegiul lărgit reține că concluzia curții de apel, precum că în acțiunile lui Baxan Vladimir nu se conțin elementele infracțiunii prevăzute de art. 149 Cod penal adică „lipsirea de viață din imprudență”, este total nemotivată, deoarece contravine practicii judiciare și a fost făcută în lipsa verificării și aprecierii sub acest aspect a probelor prezentate de către acuzare.

Din considerentele menționate, dat fiind faptul că instanța de apel a admis erori procesuale, care nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs ordinar, deoarece soluționarea acestora ține de desfășurarea legală a

procedurii de judecată în instanța de apel care, conform art. 414 Cod de procedură penală, trebuie să judece apelul procurorului din punct de vedere al stării de fapt și de drept, deci al legalității și temeinicii sentinței atacate.

În cadrul rejudecării cauzei, instanța de apel, urmează să țină seama de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414, 419 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

22. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Se admite recursul ordinar declarat de procurorul de nivelul Curții de Apel Chișinău, Brigai Sergiu, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2014 în cauza penală privindu-l pe Baxan Vladimir Gheorghe și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată publicată integral la 16 iunie 2015.

Președinte	Toma Nadejda
Judecător	Moraru Petru
Judecător	Cobănenau Ala
Judecător	Sternioală Oleg
Judecător	Oprea Iuliana